

[Pelle Voigt]

ation, kan ligge på et meget lille sted, når man ser på Saddam Husseins systematiske udryddelsespolitik over for kurderne og de ting, der i øvrigt er sket historisk i området i forholdet mellem kurderne og de stater, de bor i. Derfor synes jeg, at en sådan melding er væsentlig og betydningsfuld, og jeg fastholder som sagt mit synspunkt og kan bekræfte hr. Gert Petersens bemærkninger om, at det ikke er tilfældet for flertallet i SF's folketingsgruppe.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Den nye verdensorden, som ministeren nævner, bør efter min opfattelse først og fremmest grundlægges derved, at vi stiller de samme krav til alle lande, og at alle lande kan stille de samme krav til os, som vi stiller til dem. Når vi protesterer mod en folkeretskrænkelse det ene sted, skal vi også gøre det det andet sted, hvad enten det er allierede eller ikkeallierede. Det vil faktisk reelt være en ny verdensorden, men det kniber det jo med en gang imellem.

Når man tænker på Kina, der selv er medansvarlig for et folkedrab i Tibet, og hvor vi har været meget utilfreds med, at FN har genoptaget hjælpen efter det, der skete i Kina for et års tid siden, når man tænker på, at det land skulle kunne forhindre os, hvis man fra Vestens side havde mulighed for det, kapacitet til det, virkelig mulighed for det, som man jo har i forhold til Saddam Hussein, hvis Kina så skulle forhindre os i at bruge den mulighed, så vil jeg sige ja til det, selv om der måske formelt foreligger en overtrædelse af FN-pagten, som til gengæld på det groveste er overtrådt af Kina tidligere.

Jeg synes såmænd ikke, der er så meget nyt i det, men jeg synes, det er nødvendigt, at vi gør os disse tanker, og jeg har bestemt aldrig ment, at man til enhver tid over for hvem som helst skulle følge FN-pagten, hvis de lande, der var tale om at gøre noget over for, ikke selv gjorde det.

Jeg synes, vi har mange grunde til at stille moralske spørgsmål, som udenrigsministeren også gjorde det, og derfor også et særligt svar. Der er jo aldrig ret mange, der taler om, at kurderne nedskydes med vestlige våben og også med sovjetiske våben utvivlsomt, leveret af pengemæssige grunde, profitgrunde, til Saddam Hussein for ikke ret længe siden. Der er moralske spørgsmål dér.

Der er anledning til at tage spørgsmålet om en ny verdensorden op, og det er man jo heldigvis også i gang med, og det glæder vi os til, måske også i FN. Og vi får snart lejlighed til det her i Folketinget, når vi kommer med et forslag om kontrol med transport af våben på danske skibe til f.eks. Irak eller Iran eller andre lande. Det har vi foreslået. Det synes vi kunne være et bidrag til en ny verdensorden, men det har vi hidtil mødt afvisning i forhold til. Det håber jeg ikke vi gør denne gang.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er på grund af hr. Pelle Voigts optræden her på talerstolen på nuværende tidspunkt. Jeg indrømmer gerne, at da jeg så hr. Pelle Voigt i fjernsynet i går aftes, kneb jeg mig i armen og sagde: Drømmer jeg, eller er jeg vågen? Men så hørte jeg jo beroligende ord fra SF's ordfører om, at jeg måtte have drømt i går. Nu fik jeg så at vide, at det gjorde jeg aldeles ikke, for det var hr. Pelle Voigts mening, at vi skulle sende Stingermissiler og Carl Gustav – vi fik det sådan helt pointeret, hvad det var – ned til kurderne.

Jeg vil bare for en sikkerheds skyld sige her fra talerstolen, at det er ikke Fremskridtspartiets indstilling. Det kan ikke på nogen måde tages til indtægt, at vi er gået ind for så meget andet med, at vi skulle sende forsvar derned. Vi vil i hvert fald ikke gå så langt, som hr. Pelle Voigt vil i dag.

Vi ville have ønsket, at general Schwarzkopf havde fået mandat til at gøre sin opgave færdig. Det gjorde han ikke. Jeg har stillet spørgsmål til statsministeren i Markedsudvalget, om NATO og Den Panarabiske Koalition eventuelt kunne tænkes at gå sammen i en løsning af det irakiske problem, når nu man ikke kunne få FN til det. Jeg tror, jeg vil gentage spørgsmålet og så se, om der ikke skulle komme et anderledes svar i løbet af et par dage, for jeg har på fornemmelsen, at dette er en situation, der udvikler sig fra time til time, og at det måske var en mulighed, at det var NATO og Den Panarabiske Koalition, der kunne gå sammen om at løse det akutte irakiske problem, hvis man ikke kan få FN til at forstå, at nu skal der gøres noget. For selvfølgelig skal der gøres noget.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg forstår meget vel hr. Ole Espersens kritiske bemærkninger om vetorettens rolle i inter-